

נעמי סמילנסקי

"נעמי סמילנסקי בגלריה צ'מרניסקי" / הארץ / 6.5.60 / תע' יחיד / גלריה "צ'מרניסקי"
/ תל-אביב

בתערוכתה מציגה נעמי סמילנסקי 24 ציורי שמן, שברובם הם התרשמויות מנופים וניסיונות לתאר ולמסור תנועת אוויר, אור וחום בצבע. אצל נעמי סמילנסקי מגדיר הצבע גם את התוכן מאחר והציורים בנויים על האסוציאציות המיידיות, המתעוררות מהצבע כשהוא לעצמו ומהדינמיקה שלו כפי שנתפסה כבר ע"י רוברט דלאנאי והאורפיסטים. הצבע מופעל כאן כגורם פונקציונלי לתיאור אווירה מסוימת וסדר הנחתו, שאצל נעמי סמילנסקי אינו שונה מהתיאור הריאליסטי של אותה אווירה או נוף, קובע את החלוקה הדינמית של השטח. התפיסה הצבעונית, אם כן, מופשטת במהותה (אם כי הצבע הובן כאן בצורה פשטנית מעט) - אך בהעדר חוט שדרה פורמלי נהפכים הציורים להתרשמויות בלבד, כלומר, אימפרסיוניזם סמיאבסטרקטי.

רפיפות זו של המבנה הצורני, מכשילה את הציירת כמעט בכל אחת מעבודותיה. אם בציור "אור" היא מצליחה למסור תחושת אור-חום מובהקת בעזרת אקורד של צבעי צהוב-חום ואוקר, נפגע הציור מחוסר מימד עומק ומרחב: האור שטוח ונראה כמפוזר בתנועה על משטח קדמי בלבד. בציור "חלונות" בולטת עוד יותר חולשתו של "מבנה במרחב". בציור זה רשמה הציירת במשטח קדמי סורגים, כשדרכם נראים מבני חלונות צבעוניים. אמנם הסורגים רשומים מבחינה טכנית למעלה, אבל מחמת חוסר הרגשת החומר שבהם, הם שוקעים לאותו הפלאן של החלונות ומחבקים אותו.

בציור "מים במדבר", מוגשות נקודות כחול על משטח חום-אוקר, אך מגע המכחול הופך שנית את היוצרות: החול הוא הנמצא בתנועה בעוד שנקודות המים סטטיות לגמרי ועל משטח קדמי במקום להיות במימד של עומק. שני ציורים נאים הם "אדר" ו"שביל". הראשון הוא ציור אימפרסיוניסטי טהור עם תחושה ברורה של לחות אחרונה לפני חום. בציור השני מתרכזת הציירת בתנועה חריפה אחת ומובילה את המסתכל לפניו הציור דרך נוף מוריק.